

lighed til at gennemgaa Lovforslaget ordentligt. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Punkter, der ere berørte her i Dag af foregaaende ærede Talere, og skal da først nævne § 60 om Personaltaksterne. Der gjorde den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at den Nedsættelse, der var foretaget af Folketinget af første og tredje Klasses Takster fra henholdsvis 6,5 og 2,5 til 6,3 og 2,3, vilde betyde et Indtægtstab for Statskassen af omkring 400,000 Kroner, og han var imod en saadan Nedgang. I Anledning heraf vil jeg gerne tillade mig nogle faa Bemærkninger. Jeg kan godt forstaa, at Folketinget har foreslaaet denne Nedgang fra 2,5 til 2,3 for tredje Bogntlasses Bedkommende; thi der var et andet Punkt, man holdt paa, nemlig at ingen Betaling af enkelt Billet maa gaa ud over Halvdelen af den nuværende Dobbeltbilletpris. Dette vilde, saa vidt jeg kan se, i adskillige Tilfælde blive saa, dersom Regeringens Forslag blev staaende ved Magt, men netop ved Nedsættelsen er man naaet til, at ingen Billet kommer til at gaa højere op end Halvdelen af Prisen for Dobbeltbillet. Jeg kan finde det rimeligt, naar man vedtager en Lov om Taksnedsættelse, at man saa ikke paa noget Punkt sætter Bestemmelser ind, der gaa højere op end de nuværende. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, skønt jeg jo ikke har nogen bestemt Sikkerhed ifølge de Erfaringer, der foreligge, at naar man gaar ned paa dette Forhold, vil det have til Følge en større Frekvens, altsaa en større Indtægt og det turde derfor være muligt, at den Indtægt, den højtærede Minister mener, han kommer til at savne, nemlig de 400,000 Kr., i Virkeligheden kommer ind igen paa en anden Maade. For øvrigt skal jeg paa den anden Side indrømme den højtærede Trafikminister, at man maa være meget forsigtig med at gaa alt for stærkt ned med Taksterne; thi det er rigtigt, som det blev gjort opmærksom paa forleden Dag, og som jeg mange Gange har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa i dette Ting ved Jærnbanelovs Behandling, at vi ikke have det Overflud af vore Statsbaner, som paaregnes ifølge § 6. Det have vi ikke, det er en forfærdelig Posteringsmaade, vi have benyttet i mangfoldige Aar, idet det er bitterligt, at der paa § 26 som ekstraordinært staar opført et stort Beløb, nemlig $\frac{1}{2}$ Million Kroner, som i Virkeligheden burde staa paa Statsbanernes Udgiftsbudget, og endvidere er det sikkert nok, at paa § 27 paa indværende Aars Finanslov staar et Beløb paa henad 3. Millioner Kroner, der paa ingen Maade

kan kaldes Erhvervelse af Formue, som § 27's Overskrift lyder, men absolut maa anses i alt væsentligt for almindelige Driftudgifter ved Statsbanerne. Jeg reter ikke nogen som helst Bebrejdelse mod den højtærede Minister for denne Posteringsmaade, den har fundet Sted længe før hans Tid, men det er rigtigt at gøre opmærksom paa, at der ved denne fejlagtige Posteringsmaade kommer til at figurere paa Finansloven et Overflud af Statsbanerne, som ikke stemmer med Virkeligheden. Til Trods for, at jeg altsaa kan være med til at anbefale Forsigtighed paa dette Omraade, har jeg den Tro, ifølge de Erfaringer vi have paa forskellige Omraader, ogsaa med Hensyn til Jærnbannerne, at Taksnedsættelsen ikke vil give mindre Indtægt, men snarere forøget Indtægt.

Dernæst vil jeg tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af § 61, 3. Saa vidt jeg forstod den højtærede Trafikminister, var han mod Folketingets Affattelse af dette Punkt. Jeg vilde meget anbefale, at man blev ved det, der gælder for Tiden, og at man ikke kom ind paa at indføre særlige Takster for tomt Returgods, jeg tror, det vilde være rigtigt og heldigt, at man blev ved det bestaaende. — Saa er der endelig denne ulykkelige § 70, som det lod til, at den højtærede Minister var saa afgjort imod. Han kunde ikke paa nogen Maade forsjøne sig med et saadant Jærnbanelovsudvalg, som der foreslaas. Han saa i Landen, at dette Udvalg vilde blive Herre over Jærnbanelovsretten herester, Herre med Hensyn til Styrelsen af Statsbanernes Anliggender. Jeg tror nu imidlertid, at dette er en stor Misforstaaelse. Det er saa langt fra, at Udvalget vil komme til at spille Herre, som det netop fremgaar af samme § 70, at Udvalget kun skal være til, for at Ministeren kan pleje Samraad dermed om alle saadanne Forandringer i den bestaaende Ordning, som det er overdraget ham at gennemføre administrativt. Jeg kan ikke se, at det vilde være nogen Ulykke for Ministeren, om han plejer Samraad med Mænd, som saaledes ere valgte af alle Partier, om henfigtsmæssige Forandringer og Foranstaltninger med Hensyn til Statsbanernes Drift. Jeg tror endogsaa, det vilde være til Gavn ikke blot i sin Helhed, men ogsaa for den højtærede Trafikminister selv, idet det forekommer mig, at han vilde vinde adskillig Styrke og Støtte for det, som han agter at udføre, ved et saadant Udvalg, hvormed han kunde pleje Samraad under Rigsdagssamlingen. Jeg kan saa meget mindre forstaa den højtærede Ministers Betænkelighed ved dette Udvalg,